

Šv. Juozapas Darbininkas

Šv. Juozapas – Visuotinės Bažnyčios globėjas, Mergelės Marijos sužadėtinis. Vienintelis tikras šaltinis apie Juozapo gyvenimą yra Evangelijos. Juozapas buvo kilęs iš karališkos Dovydo giminės ir Jėzaus genealogijoje yra vadinamas čia Jokūbo, čia Helio sūnumi. Pirmasis buvo tikras Juozapo tėvas, antrasis – legalus (pagal žydų levirato įstatymą, kai brolis veda mirusio brolio našlę, jis ir savo vaikams duoda mirusiojo vardą).

Evangelistai nieko nesako nei apie Juozapo amžių, nei apie jo kilmę.

Juozapas, pastebėjęs Mariją esant motina, būdamas „vyras teisus“ (Mt 1, 19), norėjo slapta, viešai neapkaltindamas Marijos nutraukti santuokos sutartį. Angelo sapne įspėtas, paėmė Mariją į savo namus. Imperatoriui Augustui įsakius surašyti gyventojus, Juozapas su Marija turėjo vykti į savo gimtinę Betliejų. Ten gimė Jėzus.

Erodo persekiojimas privertė Juozapą su šeima bėgti į Egiptą, iš kur grįžo į Nazaretą ir ten gyveno ligi mirties. Remdamiesi Šv. Raštu, galime spręsti, kad Juozapas mirė dar prieš Jėzaus viešojo gyvenimo pradžią. Apie Juozapo profesiją tikslių žinių nėra. Evangelijoje jis vadinamas amatininku, tačiau siriškasis Pešitos vertimas patikslina, kad jis buvęs dailide.

Juozapas imtas gerbti Rytuose apie IV a., Vakaruose – tik IX-X a. Juozapo garbei pirmoji bažnyčia buvo pastatyta tikriausiai tik XII a. Bolonėje. Paryžiaus universiteto kancleris Jeanas Gersonas ėmėsi nustatyti kasmetinę jo paminėjimo datą, kurią galutinai patvirtino 1481 m. popiežius Sikstas IV.

1870 m. popiežius Pijus IX Juozapą paskelbė visuotinės Bažnyčios globėju, popiežius Leonas XIII pateikė jį kaip šeimos tėvo pavyzdį, Benediktas XV jo globai pavedė darbininkus, Pijus XI pasiūlė jį socialinio teisingumo pavyzdžiu, o Pijus XII 1955 m. įvedė naują – šv. Juozapo Darbininko – šventę.